

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/96/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118265634
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118265634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany 038 52, IČO: 50 387 189, právne zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom E. X, XXX XX Z., proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom M. H. X/B., XXX XX C., o zaplatenie 54 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 4. mája 2020 sp. zn. 7C/61/2018-94, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 54 € s 5% úrokom z omeškania zo sumy 54 € od 12.4.2017 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 25.11.2016 došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla zn. Suzuki Sx4 EČV BY459AT, ktorého vlastníkom bola poškodená K. U. (ďalej len „poškodená“), prevádzkou osobného motorového vozidla zn. Renault Megan EČV BY498BA, ktoré bolo poistené u žalovaného. V období od 22.11.2016 do 29.11.2016 bolo osobné motorové vozidlo poškodenej v oprave v autoservise A-Auto, s.r.o., so sídlom v Žiline. Z faktúry vystavenej týmto servisom mal preukázané, že k dodaniu služby, t.j. k vykonaniu opravy motorového vozidla došlo dňa 29.11.2016. Dňa 22.11.2016 uzatvorila poškodená ako nájomca so žalobcom ako prenajímateľom Zmluvu o nájme č. 549, v zmysle ktorej bol dohodnutý nájom osobného motorového vozidla zn. Kia Ceed s dobou nájmu od 22.11.2016 do opravy poškodeného motorového vozidla poškodenej, s denným nájomným vo výške 46 €. Z vyjadrenia poškodenej vyplýva, že táto náhradné motorové vozidlo užívala za účelom prepravy do práce a k plneniu životných podmienok. Dňa 29.11.2016 žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 160100134 na celkovú sumu vo výške 414 € za prenájom vyššie špecifikovaného motorového vozidla v trvaní 9 dní, čo pri dohodnutej výške nájmu 46 € na deň predstavuje plnenie vo výške 414 € vrátane DPH. Dňa 30.11.2016 bola medzi poškodenou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej došlo k postúpeniu peňažnej pohľadávky poškodenej voči žalovanému celkom vo výške 414 € z titulu jeho nároku vyplývajúceho z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Poškodená oznámila postúpenie pohľadávky žalovanému listom bez uvedenia dátumu. Zmluvu o postúpení pohľadávky napriek námietkam žalovaného, považoval za platný právny úkon. Budúca splatnosť záväzku poškodenej voči žalobcovi, nebola prekážkou pre jej postúpenie, ak táto bola dostatočne určitá a identifikovateľná. Postúpená pohľadávka v zmysle bodu 1 Zmluvy bola riadne

identifikovaná. Zmluvné strany sa tiež v bode 4 Zmluvy dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky, pričom výška dohodnutej odplaty zodpovedá nároku žalobcu voči poškodenému vyplývajúcej z faktúry č. 160100134. V bode 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, t.j. pohľadávky žalobcu voči poškodenej a pohľadávky poškodenej voči žalobcovi. Z uvedeného je zrejmé, že poškodená žalobcovi sumu vyúčtovaných faktúrou č. 160100134 uhradila. V súlade s ust. § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 v spojení s § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že je dôvodné priznať uplatnený nárok žalobcu v plnej výške. Oznámením o poistnom plnení z 29.3.2017 žalovaný žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti a žalobcovi poskytol poistné plnenie vo výške 360 €. Z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný považoval za primeranú náhradu dennú sadzbu zapožičaného vozidla, ktorá na trhu SR predstavuje sumu 40 € vrátane DPH. Žalovaný však v priebehu konania žiadnym spôsobom neodôvodnil, z akého dôvodu znížil požadovaný nárok na náhradu škody. Úhrada nájmu náhradného vozidla poškodenou bola dôvodná, pretože bola obmedzená v užívaní svojho motorového vozidla v dôsledku jeho opravy a ako poškodená nemohla priamo ovplyvniť dobu trvania opráv a postup prác v servise, keďže sa jedná o objektívne okolnosti existujúce nezávisle od vôle poškodenej. Dôvodnosť krátenia žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, ním uvádzané skutočnosti zostali len v rovine nepreukázaného tvrdenia. Podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že žalobca v súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný nebol. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodená mala voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre a z tohto dôvodu táto bola zároveň dlžníkom žalobcu. V zmysle 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, k úhrade faktúry preto nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu zrealizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Prejav vôle účastníkov Zmluvy najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (podľa jeho názoru neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodenej a žalobcu. Ak teda poškodená nebola majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohla túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Zmluvu o postúpení pohľadávky ja potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny, je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Nesúhlasil so zaplatením úroku zo omeškania zo žalovanej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na závery rozhodnutia NS SR z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (ďalej len „zákon o PZP“), je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že tvrdenia žalovaného o nedostatočnosti odôvodnenia právnych záverov prvostupňového súdu považuje za neopodstatnené. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania taktiež považuje za nesprávnu odvolaciu námietku, že v spore nie je aktívne legitimovaný. Poukazuje na skutočnosť, že postupovaný bol nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý má poškodená voči žalovanému ako poisťovni škodcu. Preto považuje za nesprávne a zavádzajúce tvrdenie žalovaného uvedené v odvolaní, že predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na jeho účet ako postupníka. Súd tak v danom prípade vychádzal aj zo správania sa strán v čase pred podaním návrhu na súd. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenej vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov, ktorým podľa judikatúry je aj nájom náhradného vozidla. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi ním a poškodenou a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorej došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom motorového vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a dlžníkom v tomto prípade je žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k úhrade faktúry a teda aj k

vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline (13Cob/75/2018, 10Co/104/2019, 11Co/135/2019 a ďalšie) a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podľa § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že s odvolacími dôvodmi žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tom, že poškodená K. U. nebola majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodenej, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenej ako dlžníkovi. Odvolací súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016, uzavretú medzi žalobcom a poškodenou K. U.. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 25.11.2016 na vozidle zn. Suzuki Sx4 EČV BY459AT. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodenej voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovní, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v článku 1. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodenej voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 29.3.2017 (č.l. 58 spisu) v Oznámení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodenou postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov nájomného za zapožičanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodená - K. U. nepostupovala pohľadávku ktorú mala, resp. že by predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, prípadne, že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodenej K. U. na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil a tým potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. Súd prvej inštancie správne skonštatoval v odôvodnení rozsudku, že ak k úhrade nájomného poškodenou K. U. voči žalobcovi došlo formou započítania, (čo poznamenáva odvolací súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodenej na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebol poškodený, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016 mala spôsobiť predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

6. Odvolací súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodenou vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodenej voči poisťovni,

súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodenej bol postúpený na žalobcu. Poškodená bola veriteľom, pretože mala pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodenej voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.11.2016 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodenej K. U., ktorý podľa faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje odvolací súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodenej na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodenej, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

7. Odvolací súd vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyhodnotil nárok na úroky z omeškania za dôvodný, aj keď z iných dôvodov ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde tvorí jeden celok. Z daného faktu vychádza tak Európsky súd pre ľudské práva, ako aj Ústavný súd SR pri zaujímaní stanoviska, či postupom súdu v konkrétnej veci došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konať pred súdom/ bolo mu odopreté právo na súdnu ochranu. Inými slovami, odvolací súd je oprávnený korigovať určité nedôslednosti v postupe a v rozhodnutí súdu prvej inštancie bez toho, aby prvoinštančné rozhodnutie muselo byť zrušené. Uvedené zodpovedá i právnej konštrukcii civilného sporového odvolacieho konania, ktoré nie je budované na kasačnom princípe (na rozdiel napríklad od konania v správnom súdnictve). V tejto časti sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaného v odvolaní, ktorá nezodpovedá výkladovým pravidlám právnych noriem.

8. V zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

9. V zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

10. V zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

11. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že žalovaný oznámil žalobcovi, že šetrenie poistnej udalosti ukončil dňom 24.3.2017. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 25.3.2017, začala žalovanému plynúť pätnásťdňová lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorá uplynula dňa 9.4.2017.

12. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ukončenie prešetrovania žalovaného, vykonané v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 tohto zákona po spojkke alebo (t.j. druhá časť predmetného ustanovenia), pretože v tomto prípade je poisťovňa

stranou sporu, a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, ak by poisťovňa nebola stranou sporu a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poistníkovi, ktorý bol stranou sporu.

13. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnené právnym nástupcom poškodeného, žalovaný splnil podmienky v zmysle § 11 ods. 6 písm. a/ predmetného zákona a v zmysle § 11 ods. 7 označeného zákona mu vzniká omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až doručením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcim sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákonných ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z.. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí odklonil od právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v rozsudku sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 a navyše rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. Odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

14. Nakoľko lehota na plnenie v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. žalovanému uplynula dňa 9.4.2017, počiatok jeho omeškania so zaplatením žalovanej istiny nastal dňa 10.4.2017, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu správne dospel k záveru, že žalobca v spore je aktívne vecne legitimovaný a nárok uplatnený žalobou je dôvodný, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 1 CSP).

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)